

BOK

■ YSSEN MED VALLA-BOK

Mandag 9. mars, på dagen to år etter at Gerd-Liv Valla gikk av som LO-leder, kommer boken fra mobbe-anklager Ingunn Yssen «Vi kan alle bli den lille».

Fenka



Riala gleder seg. Det er inderøyningen Morten Gjøl som er selve nøkkelen til den unike utstillingen. Her viser de to fram akva-



LADYEN AV BURMA: Ingunn Beate Øyen legger ut på en reise i Aung San Suu Kyis ånd i «Ladyen av Burma».

Inn til sjelen med Ladyen av Burma

■ STIKLESTAD

Ingunn Beate Øyen har slukt alt om situasjonen i Burma. Nå har hele livet til Aung San Suu Kyi tatt plass i hennes hode og hjerte.

Gunn Magni Galaen
gmg@t-a.no / Tlf. 93 45 64 98

Tirsdag entrer hun scenen i Nobels Fredssenter iført burmesiske klær for å gi liv til et ekstraordinært menneske.

– Tanken på at hun sitter i husarrest i den samme stund jeg skal få æren av å spille ut en monolog om hennes liv er en sjelsettende begivenhet. Målet er at det også vil berøre publikum, sier en engasjert skuespiller.

Monologen settes opp av Nord-Trøndelag Teater, først med premiere i Oslo, lørdag i neste uke er det Falstadsentret som får den nordtrønderske premieren. Deretter er det ut på turné, både til Trøndelag Teater og scenene rundt om i Nord-Trøndelag.

Grepet av valgene

Ingunn Beate Øyen fra Inderøy, som til daglig jobber som skuespiller ved Det Norske Teatret, sa først nei til forespørselen fra regissør Liv Hege Nylund.

– Les manuset i alle fall, ba regissøren pent.

Det ble starten på en reise som skulle bli så besettende at Øyen er ikke i tvil.

– Dette er det sterkeste jeg noen gang har vært med på.

Den profilerte skuespilleren har gått inn i monologen med tårer, sinne, engasjement, og en voksende nysgjerrighet.

Fredspris i fangenskap

– Hva får en kvinne i sin beste alder til å forlate en trygg tilværelse med god jobb, mann og barn i Oxford i England, for å ta del i en frigjøringsbevegelse i hjemlandet Burma, vel vitende om at hvis hun drar inn kommer hun sannsynligvis ikke ut?

Aung San Suu Kyi har sittet i husarrest i Burma i de siste 20 årene. Der satt hun også da hun fikk Nobels fredspris i 1991.

Innsamling

Med Ingunn Beate Øyens innlevelse, Renata Wyss fra Verdal sin scenografi og ikke minst Frode Fjellheims urmusikk som følge, føler regissør Liv Hege Nylund at forestillingen har alle momenter som skal til for å gi historien den styrken den fortjener.

– Dette er en meget sterk monolog, som jeg med en gang visste at jeg ville gjøre. Heldigvis sa Ingunn ja, sier Nylund. Sammen har de satt seg grundig inn i Burmas historie, oppsøkt norske burmesiske flyktninger, sett dokumentarfilmer fra innsiden i det avstengte Burma.

– Jeg skal i alle fall gjøre mitt. Etter forestillingen skal jeg stå parat med innsamlingsbøssa for å samle inn penger til denne saken, sier den norske versjonen av Ladyen av Burma.

Super gitartroika innfridde i Namsos

NAMSOS: Terje Rypdal, Ronni Le Tekrø og Mads Eriksen besøkte Namsos i går med Norwegia3 konseptet. Maken til fyrverkeri!

Publikum, 230 i tallet, kom for å oppleve gitarmusikk på høyt nivå, og gitaristene innfridde. Det samme gjorde backingbandet. De gjorde konserten til noe mer enn et gitarshow. Med Paolo Vinaccias lek med trommer og perkusjon, Frank Hovland stødige bass og Gunnar Bjelands dyktige finger på tangen-

tinstrumenter i ryggen, ble det en rocka «musikerkonsert» med kompakt lydtrykk.

De fleste publikummere hadde sin spesielle favoritt på scenen. Mads Eriksen var nok den som fikk minst gratis i så måte, men den fingerferdige gitaristen fikk sikkert nye tilhengere. Særlig hans virtuose oppvisning på kassegitar gjorde inntrykk.

Ronnie Le Tekrø åpnet showet. Han fremsto som den roc-

keren publikum var kommet for å høre. I kjent positur og framtoning leverte han røffe gitarriff og stilrene soloer på en måte som klart viste hvorfor han regnes blant toppene i sin sjanger.

Sjøl har jeg vært med så lenge at det var Terje Rypdal jeg gledet meg mest til å høre. Med stoken i handa inntok gitarnes-toren scenen, og leverte stemninger og klanger i kjent stil og helt uten stakk. Det er få, om ingen, som klarer å formidle



SUPERTRIO: Disse tre hadde musikken i fingrene, og i et rocka scenebilde leverte de hver på sin måte blendende gitarmusikk med et solid band i ryggen.

ettertenksomhet og melankoli på en så sprudlende og behaglig måte som Terje Rypdal.

Etter solopresentasjonene fikk publikum samspill i flere konstellasjoner, og med god lyd, rocka lysschow og gitar – masse

gitar, ble det en konsert du bør prøve å få med deg i Steinkjer i kveld.

Pål Chr. Wegg